

Megjelen
szombaton reggel.

Előfizetési ár:
Egy évre 12 kor.
Fél évre 6 kor.
Negyed évre 3 kor.
Egyes szám 24 fill.

HONTI LAPOK

Szerkesztő és laptulajdonos:
HALÁSZ FERENC.

Főmunkatárs:
PÁLYI PÁL.

Nyilttér sora 40 fill.

Hivatalos
s magánhirdetések
árszabás szerint.

Többszöri hirdetések
nél megfelelő ár-
engedmény.

Ipolyságon, 1903. évi július hó 25 -án.

XIII. LEO.

Irta: *Schreiber Aladár.*

Róma és az egész katolikus világ gyászol.

Február 20-ikán még örömmel volt telve a kat. szív XIII. Leo pápa uralkodásának 25. évfordulóján, s ma szomoruan nézi, miként hullott ki sz. Péter utódjának kezéből a kormány-pálca.

Dicső volt ő életében, mert minden utjában hű volt kötelességeihez, s minden lépését Jézus szent ügyének, az emberi nem üdvösségének szentelte.

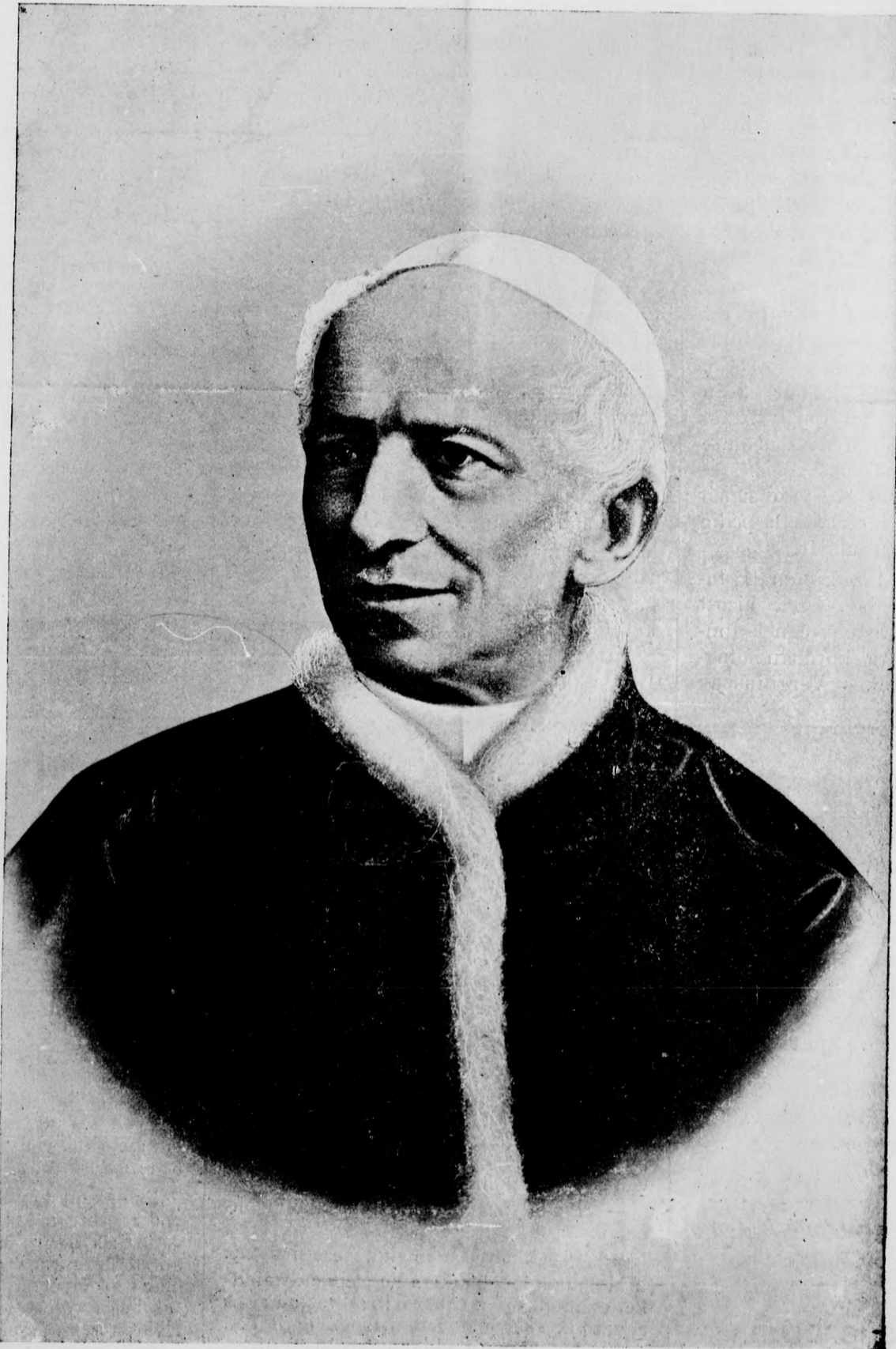
Dicső ő halálában is, mert mind haláláig állhatatos hőse volt az égi hitnek, a mely hit vezére az emberi nemnek a szeretetben, s a mely hit tartja össze a keresztény társadalmat, mely mindenkor biztosítja az emberi nem, egyes népek, országok józan előhaladását.

Az isteni Gondviselés megengedte, hogy Krisztus földi helytartója megérje Szent Péter székén a negyedszázadot, s ő ezt a hosszú időt friss lelki erőben arra használta, hogy mint a népek jószágos atyja és tanítója, apostoli buzgósággal orvosolja a társadalom bajait.

Szomoru szívvel nézik ravatalát a keresztény államok és polgárok, mert békéjük gondos őre és kötelességeik irányítója fekszik előttük.

Hálás szívvel és könnyteljes szemekkel tekint a szenvedés és a nyomor, mint olyanra, a ki a munkások helyzetének javításán annyit fáradozott.

Az egyházi és történelmi tudományok s a művészetek nagy tisztelettel környezik és siratják a költő pápát, az ő nagy pártfogójukat.

Kialudt a Lumen de coelo fénye, kialudt a nagy ész és szív, a nagy tetterő, Krisztus földi helytartója elhagyta egyházát, lesújtva és szomorodva látjuk, hogy XIII. Leo nagy szelleme nincs a világon, a szeretet a fájdalom könnyeit sajtolja ki szeméinkből, midőn a 93 éves aggastyán, szent atyánk, az egyház hajójának kormányosa eltávozott tőlünk, az ő gyermekeitől.

XIII. Leo pápa ugyan meghalt, de nem haltak meg eszméi, nem haltak meg a nagy sikerek, az ő működésének eredményei.

Sirban fog pihenni teste közel szent Péteréhez, s áhitattal fogják felkeresni a bucsujárók és csókolgatják sirját, s mindnyájan érezni fogják, hogy az emberi nem egyik legnagyobb jötevőjének tesznek így tiszteletet.

Élni fog emléke az anyaszentegyházban és a hű katolikus szívekben, s mindenkor

hálával és szeretettel emlékeznek meg róla, a ki Krisztus világegyházát bölcsességgel, szellemének csodás tehetségeivel, lelkének hatalmas erejével kormányozta mindaddig, míg az isteni gondviselésnek tetszett.

Nyugodjék békében.

XIII. Leo pápa.

(1810—1903).

XIII. Leo pápa, családi nevén Pecci Vince Joakim született Carpinetóban 1810. március 2-án előkelő nemesi családból.

Tanulmányait Viterbóban és Rómában végezte a jezsuiták kollégiumában, s 1832-ben az egyházi akadémiába lépett, a hol a nemes ifjak a magasabb egyházi tudományokban képeztettek ki.

XVI. Gergely pápa figyelmébe ajánlatván a jeles tehetségű ifju, annak házi prelátusa lett. 1837. év december 29-én szentelték pappá és csakhamar mint pápai delegátus rendezte a zilált viszonyokat Beneventben és Perugiában.

Gyors egymásutánban érték őt a kitüntetések. 1843-ban püspökké szentelték és mint apostoli nuncust Brüsszelbe küldte a pápa. Brüsszeli működése alatt úgy a pápa, mint I. Lipót belga király szeretetét és tiszteletét vívta ki magának.

XVI. Gergely 1846-ban perugiai püspökké, IX. Pius pápa pedig 1853-ban a római egyház biborosává, majd 31 évi püspöki működése után camerlengóvá nevezte ki, a mely hivatal viselője az apostoli szék üresedése alatt legfőbb hatalommal a pápa világi ügyeit redezi.

IX. Pius pápa halála után 1878. év február 20-án az összegyűlt biborosok, köztük két magyar is: Simor és Mihalovics, pápává választották.

A 263-ik pápa volt ő a szent Péter székén, s az isteni gondviselés több jubileum örömét adta meg neki. 1888. január 1-én ötven, 1898. január 1-én hatvan éves küzdelmes pápi pályá után mutatta be az Ur oltárán a szent mise áldozatot, 1893-ban püspökségének ötven éves s 1903-ban 60 éves jubileumát ülte meg; ez év február havában pedig pápaságának 25-ik évfordulóját.

XIII. Leo pápa költő, diplomata, tudós, a szeretet atyja, s a reá bizott nyájnak, az egész kereszténységnek gondos főpásztorja volt. Aggkorában is foglalkozott a költészettel, s Vergiliusnak

igaz tanítványa volt, kedvelte és szerette Vergilius-t s egyedül őt választotta fanitómesterének; költészetének jelleme és külalakja főleg virgiliusi. Kevés költeményt írt ugyan, s hogy ritkán áldozhatot a poézis oltárán, annak oka az, hogy csak akkor írt, a mikor egyház kormányzási küzdelmeiben egy-két szabad perce volt.

Ügyes diplomata volt; Poroszországban be-zúntatta a kulturharcot, Svájcban véget vetett az egyház üldözésének, Badenben kieszközölte az érseki szék betöltését, barátságos viszonyt teremtett Spanyolország, Portugália, Belgium és Angolország kormányaival, sőt a török szultánnal, persa sahhal, Khina és Japán császáraival is. Kormányzata alatt rendkívül emelkedett a szentszék tekintélye, úgy, hogy pusztán világi ügyekben is kikérték a fejedelmek az ő ítéletét.

Tudománya fényesen csillog körleveleiben, nevezetesen a keresztény bölcselétről, az emberi szabadságról, a keresztény házasságról, a szabadkőműves szövetségről, a közhatalmokról, az államok keresztény szervezetéről, a keresztény polgárok fő kötelességeiről, szocializmusról, a munkás kérdéseiről, stb. Ezen körlevelekben a keresztény tudománynak a társadalmi békének zászlaját göngyöltette, ki s korunk legnehezebb kérdéseiben mint vezető csillag tündöklék, szóval mint a szeretet anyjaiparkodott a társadalmat orvosolni.

Nagy tisztelője volt ő a Boldogságos Szűznek, a kihez költeményeiben sokszor fohászodott és a kinek pártfogásába ajánlotta az egyházat. Jézus sz. Szive tiszteletének buzgó terjesztője; ő volt az a nagy pap, a kiről a szent írás savaival elmondhatjuk: „qui in tempore iracundie factus est reconciliatio,“ a ki a harag idejében kiengesztelődéssé válik.

A pontifex maximus, XIII Leo pápa hosszú halálküzdelem után meghalt. A világot általololó római keresztény egyház fejének koronája lehullott. Mert ha korona volt a pápa minden időben a katolikus kereszténység fölött, XIII. Leo csakugyan az volt. S ez a korona

sugárzott a politikai okosságtól, a világot az isteni lélekhez közelebb emelő ember-szeretettől. A nagy, makulánküli pápának nagy utódja volt ő, aki a világi hatalmától megfosztott pápai trónust oly magaslatra emelte ismét az emberiség gondolatvilágában, hogy nemcsak katolikus, hanem protestáns fejedelmek, császárok is elzarándokoltak tiarájához, hogy hódoljanak annak az az emberi nagyságnak, mely e törékeny szervezetű emberben lakozott. XIII. Leo pápa méltó utódja volt Szent Péternek, akire a názareti, mint kősziklára építé anyaszentegyházat.

És ez az igazi, apostol aki minderre törekedett, ime nincs többé. Meghalt, mint a többi mulandó ember. Ki jöhet utána, nem tudjuk, de a mi részünkről, magyarok részéről felekezeti különbség nélkül is megérdemli a részvét gyöngyét: a könnyes azt, hogy ennek a részvétnak ciprus ágait letegyük a nemzetek részvétkoszorújával is elhalmozott kóporsójára.

Ipolyság, július 25.

A volt megyei szám- és pénztári tiszték jövője. A pénzügyminisztérium számvevősegenek vezetője, Baróthy Ede dr. osztálytanácsos, a számvevőségek személyné ügyeinek referense, a mult napokban Nagyváradon járt. A vármegyéről áthelyezett számvevőség és a pénztárak ügyrendjét vizsgálta felül s a vizsgálat után — az odaváló lapok közlése szerint — szenzációs kijelentéseket tett. A miniszteri kiküldött nyilatkozatából bizonyosra veszik, hogy január elsején a volt megyei tisztviselők tulnyomó részét vagy nyugdíjazták, vagy végkielégítéssel elbocsátják az állam szolgálatából.

Egy kis cikkely az evang. esp. gyűlésről című multkori vezető közleményünkre alábbi cikket kaptuk, melyre alkalmmilag visszatérünk:

E lapok mult számu vezércikkében fel lett említve, hogy az ev. esp. közgyűlés Baka-bányán a magyarok odás mérsékelt igényeivel sem törődött, nevezetesen, hogy nem lett szóba hozva követelőleg a magyar nyelv sikeres tanítása valamennyi iskolában. Közgyűlésünk megnyitásánál az esperességi je-

Este.

Reám hajolnak a fenyőfaágak.
Sejtelmesen reám borul az este,
És lomha, ólomszárnyon jő a bánat,
Egy álmodó lelkét orvul keresve...

Mély csend van. Halkan karol át az alkony.
Lelkem a messzeségben elbolyong...
Ott lent a völgyben, a Szikince parton
Csengő hangon szólal meg egy kolomp...

És megzavarva édes álmaimba
Csak hallgatom, könnyezve, csendesén,
És bohókás, fényes álmaimra
Leszáll az est sejtelmesen.

(Kis-Kereskény.)

Karafiáth Jenő.

Rohitsch-Sauerbrunn.

(Füredi levél.)

Írta: Himmler Sándor dr.

(Befejező költemény.)

Nunc venio... az asszonyok... Sokan vannak, különösen erősen képviselve a főváros, még pedig a legsötétebb Terézvárostól a legmagasabb lipótvárosi plutokraciáig. Ismerek egy ilyen lipótvárosi ná-

bobnót, a ki a reggeli tempelforrási korzónál az első, az ebédnél a második, a délutáni uzsonnánál a harmadik és este a gyógyteremben a negyedik toalettet viszi „közszemlére“ minden öltönyhöz külön kalap, azonfelül mesés értékű ékszerek. Hát ezek a divatbábok bámulatot, de jogos ellenzenvet is keltenek. Különben úgy találtam, hogy ezekkel a mozgó divatkirakatokkal női báj tekintetében elég mostohán bánt a természet, ezt a defektust pedig a legraffináltabb fényűzés sem tudja eltüntetni. Általában feltűnő, hogy alig lát itt az ember egy szép nő arcot. A minap egy félegyházi ügyvéd ismerősömmel végig „mustrálva“ az esti korzót, egy „elfogadható“ szépséget sem találtunk.

— Hja, barátom, a mi ipolysági asszonyainknak kellene idejönniök, volna itt bőven szépség, kellem, báj...

— Hát ha még a félegyháziak jönének...

— Mégakkor is a mieink vezetnének... Mostmár kezdődött a kapacitáció, mindketten konkrét példákra hivatkoztunk és egyikünk sem engedett a maga igazaiból. A kérdés végre is eldöntetlen maradt.

De a horvát nők között vannak elég csinosak is. Olyikkal volt szerencsém megismerkedni. Közös tulajdonságuk, hogy törhetlen „Obzoristák,“ erős sovinstanők, az itt időző Strossmayer lelkes hívei. Néhány nap előtt a „Jackelwirthen“ egy ilyen darázsfészekbe, azaz horvát nők társaságába kerültem, hisz itt hamar kész

az ismeretség. Bármennyire kitértem, a hölgyek mindig csak a politikára tértek vissza.

— Hát magát már mint doktort is szeretjük, de a magyarokkal egyáltalában nem tudunk rokonszenvenni.

— Én meg odaadó tisztelője vagyok Önöknek, a szép nem hivatott képviselőinek, de a horvátokat általában viszont én nem szeretem; különben ne tessék itt velünk kikezdeni, mert mi itt nagy többségben vagyunk. A tombolánál egy kvaternót nyerve, a nyert tárgyat a legszélsőbb „Zoltánénak“ adtam, mire helyreállt a barátság...

A zene és művészet tekintetében itt nagyon sovány kosztra vagyunk utalva, eddigelé nagyon mérsékelt művelzetekben részesültünk.

Estéknként egy kisebb-nagyobb kör verődik össze a kuiszalomban, a mikor is a „star“-ok nagy művészi öntudattal, de annál kevesebb rátermettséggel kiki a maga szerepét eljátszsa. Rendesen selejtes bécsi valcerek járnak. Egy terézvárosi Hebron rózsája pedig estéknként elnyafogja a Bob hereceget, „Londonban hej, van számos utca“, ezzel azután rendesen ki is kerget az istenadta művésznő. Nekem ez a nóta akkor tetszett legjobban, mikor nálunk országos vásár alkalmával egy élőleges rikkancs korán alkalmával egy délutánig tele kiálltatta vele a várost; olykor percekgig veszteltem a vásári trubadur előtt, beálltam én is hálás publi-

lentésből, valamint az iskola bizottságából kitérni, úgy ebben az évben is a magyar nyelv sikeres tanításában örvendetes haladás volt észlelhető.

Határozatba ment az is, hogy a magyar nyelv tanításának sikerét biztosítani kell: mivel sok gimnáziumba kerülő tanuló nem bírja eléggé a magyar nyelvet, emellett hol az eredmény nem lesz kielégítő, ott a tanító meg lesz intve, szükség esetén fegyelmit is kápr, ha többszöri intés nem használ. A magyar értelmi és beszédgyakorlatokra is nagy súly lesz fektetendő, ez is határozatba ment. — Ebből látható, hogy a nemzeti jogos követelménynek, hogy mind aki lehetőleg tudjon magyarul, igenis a mi egyházunk iparkodik eleget tenni. Kitérni ez az iskolai bizottság jelentéséből is, amennyiben ez évben csakis egy egyházközségben nem lett a magyar nyelv sikeresen tanítva, és ez is azért volt, mert az odavaló tanító betegeskedett.

Iskolaiügyi szempontból tehát egyházunkat nem illetheti megrovás az államnyelv elhanyagolása ügyében.

A mi a magyar istentiszteletet illeti, ez már lényegesebb dolog és nehezebben megvalósítható, mivel az istentiszteletnél a teljes vallás-erkölcsi hatásnak biztosítva kell lenni, itt tehát erkölcsi kényszer nem jöhet tekintetbe, mindazonáltal az elnöki székéből elhangzott a kívánság, hogy lehetőleg mindenütt tartassanak magyar istentiszteletek is.

Tehát ebben is megtörténik az, a mi lehető és megengedhető a vallás-erkölcsi élet károsítása nélkül, miután a legtöbb egyházban igenis tartatik magyar nyelvű istentisztelet is, persze csak esekélyebb számban, mivel igen sok egyháztag nem bírja a magyar nyelvet teljesen.

Különben minden nek örvedetes tudomására hozhatjuk, hogy az elszi eteltség, a visszavonás a tót ajkuak részéről teljesen szünőfélben van, éppen a bakabányai közgyűlés mutatta ezt ki, a mennyiben az odavaló tótajku egyháztagok részéről igen szíves fogadtatásban és igen vendégszerető bánásmódban részesültünk.

Mindnyájan egyértelműen abban, hogy igenis közérzésben egyek lehetünk, egy nemzet gyermekeinek tekintve magunkat, bár anyanyelvben különbözőek vagyunk.

kumnak. Még aznap este végig menve a Tabán utcán és „esür“-ön, már mindenütt felém hangzott a gyermekkoros: Londonban, hej, van szá-á-amos u u utca. Most már banális ez a nóta, sérti a fülemet, idegessé tesz.

Nagy „művész esemény“ volt itt a múlt napokban. Valami obskurus künsztler Rubinstein, Sauer Emilt, Paderwskit és több zongoristát „utánzott“. Tetszett a művész, mert sokat nevetett a publikum. Én csak egy ügyes zongora zsonglört láttam, a kinek a művészetéhez semmi köze. Másnap vécsi Volkssängerek léptek fel Fr. Elsa von Kurt volt a primadonna. Valmikor szívesen hallgattam ezeket a Volkssängereket Bécsi diákkoromban az öreg Guschelbauer, Louise Montag, Wiesberg a le. hivatottab és legtehetősebb képviselői voltak ennek az igazán kedves, bécsi, nem minden művészet nélküli specialitásnak Guschelbauer „alter Drahrer“-jót, Louise Montag jodlirozást érdemes volt meghallgatni; de a Fr. Elsa von Kurt az ő direktorjával csak egy tizedrangú tingl-tanglba való. Mutatóul egy pár izetlenséget: „Sagen sie mir etwas über Rom.“ Rom ist in der kleinsten Hülle für ein glücklich liebend Paar. Sagen sie mir etwas über Egypten. Mein Vater verkauft n' Ochsen, e gib' n um

De hogy a tótajku nép is szeretheti hazáját az önfeláldozásig, azt a történet is bizonyítja, hiszen a Rákóczi és a 48-as szabadságharc idejében mennyi tótajku áldozta fel életét a hazájáért és küzdött testvéreként a magyarral.

A hazafiság főkélléke nem a nyelvben fekszik. Schulpe Alfonz

A h é t r ő l.

A Sportklub kertünnepe.

A Honti Sportklub szombaton este parodisztikus tréfákban gazdag és élvezetes kertünnepet rendezett a Bábadombon lévő telepén, melyet ez alkalommal a Keller féle gázvilágítási vállalat pazar erőgőn világítással rendezett be. A vidéki vendégek kedélyes vacsorája után esakhamar megkezdtek a műsort. Első két száma a a Tibeti néphimnusz és a bogáneskóró és a méh volt, melyet a Dalai Láma udvari zenekara Fixte-Fuxte lovag karnagy Landauer Béla dr. vezetésé alatt bigofonokon fújt el. Hangos derűtséget keltettek a pompás maszkok Brothers Jackson (Czompó Ede) és Joseph (Herczeg Józsi) angol excentrik koeok-about's művészi mutatványai voltak a műsor legsikerültebb bolondsága. Volt szindarab is Tutyi és Mutyi cím alatt melyet az ismert Kox és Box angol bohózat nyomán átdolgozott és sok jóízű ötlettel fűszerezett meg Pálvi Pál. Személyek voltak Tutyi (Pálvi Pál), Mutyi (Herczeg Józsi), Morgóné (Czobor Imre), Zilinyi Manó (Czompó Ede), Kukulriku Jajzsef (Ulrik József.) A jóízű bohóság végén pompás kék-vók táncot jirt Herczeg Józsi és Czobor Imre, kinek különösen pompás maszkja volt Professzore Szalterini (Landauer Béla dr) és Bip szolgálja (Czompó Ede) bűvészmutatványai után újra szerepelt a dalai láma udvari zenekara és piész rezisztánszként kegyetlen macskazenét produkált. — Végül volt szép tűzijáték is.

A közönség pompásan mulatott, és a sok jó bolondság ugyancsak igénybe vette nevető idegét. A mulatság nálunk eddig szokatlan zsánere a társulat produkciójában állandó polgárjogot nyert, és a tár-

sulat hasonló mulatságainak nagy népszerűséget fog szerezni. Ritka szép és előkelő közönség élvezte végig a mulatságot, és különösen a vidékről láttunk sok elegáns, bájos női szépséget. A mulatság vége tánc volt, melyet a lelkes kedv elnyújtott hajnalhasadásig.

A jelenvolt hölgyek névsora:

Aczél Józsefné, Alkér Antalné (Kemence), Antos Ferencné, Basil Jánosné (Drezda), Bartakovits Agostonné (Egyházmárot), Berkó Istvánné, Császka Lajosné (Pozsony), Csermák Ernőné drné, Farkas Gézáné (Drégelypalánk), Gálffy Ferencné (Kemence), Halász Ferencné, Herczeg Vincéné, Helmbacher Nándorné, Hoeller Istvánné báróné (Tőre), Horeczky Guidóné, Ivánka Lászlóné (Felsőszemeréd) Jerfy Ferencné (Egeg), Ivanits Károlyné, Kazy Jánosné (Veszele), Kazy Lázárné (Balog), Laky Károlyné (Felsőtúr), Luezenbacher Pálné (Szob), Ludolfné grófné (Zl. esöv, Galicia), Lovassy Lászlóné, Mangold Mórné, özv. Nyáry Adolfné báróné (Magyarad), Nedeczky Pálné (Felsőtúr), Polgár Ignácné, Sági Benóné, Sági Benóné drné, Soltész Istvánné drné, Somogyi Lászlóné (Magyarad), özv. Szilágyi Endréné, Schultz Agostonné drné, Schreiber Józsefné, Törös Sándó né, Wallner Henrikné (Felsőtúr), Winkler Józsefné (Deménd), Visny Emilné (Patkós), Bory Jolán, Czobor Margit, Farkas nővérek, Goszti oryi Klára (Némedi) Herczeg Margit, Hoeller Pepa báróné (Tőre), Ivánka Mária (Felsőszemeréd), Jerfy Il, Jerfy Erna (Egeg), Kazy Helén, Kazy Margit (Veszele), Keller Ika, Kolozs Irma, Kolozs Ilona, Luezenbacher Mici, Luezenbacher Lolo (Szob), Mangold Vali, Nyáry Olga báróné (Magyarad), Pethes Mace, Pitti Livia báróné (Kiskálna), Ruttkay Mária, Szabó Juliska (Kemence), Vass Flóra (Budapest), Wallner Melani (Felsőtúr), Winkler Ilonka (Deménd).

Szalmaözvegy.

Ilyen időtájt, mikor a nagyságok fürdőznek, s a férjek itthon keresnek (és találnak) szórakozást, rendszerint fölmerül a kérdés, hogy honnét ered a szalmaözvegy elnevezés.

A számtalan fejtegetés közt ez a helyes: A római kath. egyház annyira szent köteleknek találta a házasságot, hogy annak fölbontását nem igen engedte meg, s legfőlebb azt tette, hogy érvénytelenítette.

A szent házasság mellett szigorú őrt állt és a múlt század végén már annyira ment,

100 Gúlden . . . Viharos derűtségg. . .

Az ugynevezett kurkapelle egészen beleillesszkedik ebbe a művészi keretbe. Gyakran járja a magyar nóta és én mindig bosszankodással hallgattam ezeket a magyarnak, agyon karikatúrázott, katona mars tempóban csinadrattázott nótákat. És ez a rengeteg sok magyar meg is tapsolja a mi pártatlan szép magyar dalaink ilyenén megcsufolását. De így van ez a külföldön mindentel; némelyik szinmagyarnak, a ki otthon nem is beszél magyarul, így kell tüntetni magyar mivoltával.

Ebben a művészi kieltlenségben még is akadunk egy kis oázisra. Egy kedves triezsi olasz nő nagy kérésre és exkluziv körben — a melybe én is valahogy bekerültem — rávehető egy kis énekre, a mely azután még a magas fajta gourmanok is kielégítő. Egy végtelenül kellemes, fülbemászó, tiszta csengésű, salak nélküli szoprán Rendesen a sevillai borbelybol, Lucióból, Carmenből, Traviatából énekel egyes áriákat befejezett gráciával és feltétlenül iskolázott technikával, a mit azután a esekély számu publikum lelkes és hálás tetszéssel honorál.

Az itteni zenés viszonyokról mondott kritikámat pótlólag módosítanom kell. Egy tegnapi — tehát eikkom megírása után —

érkezett gimnáziumi tanár művészi zongora játékkával elragadja a közönséget. Csak magyar nótákat játszik, befejezett tükélylyel és elragadó ritmussal.

Egy Lewinszky felolvasásról és röviden meg kell emlékeznem. Lewinszky a német szó nagymestere, a legnagyobb osztrák színész, és legkiválóbb német recitátor, lelkes magyar barát, Petőfinék lángoló tisztelője. A nagy gyógyterem szorongásig megtelt magyar közönséggel. Az est kétharmadrésze halhatatlan Petőfiaknek volt szentelve: „Jugend und Weidzeit seines Heldenlebens in seinen Liedern.“ Bevezetésül nagy halhatatlanunk élettörténetének egy pár megkapó részletét adta elő remek dikcióval és szárnyaló lelkesedéssel, majd sorra kerültek. „Die Perlen der Weltliteratur“: Fluch und Segen, Unsterblich ist die Seele, von blutigen Tagen, Mein erster Schwur stb. Steinbach remek fordításában. Leirhatlan volt a hatás, a mint ez a nagy színész az ő pártatlan alakításával, karakterisztikus Mefisztó fejevel és diabolikus mosolyával Petőfi remekait elszavalta. . . Frenetikus taps és lelkes tüntetés volt a nagy recitátor méltó jutalma.

A szezon tetőpontját érte el. Az összes szobák augusztus végéig vannak lefoglalva. Lám, az aratási kilátások nem nagyon

FERENC JÓZSEF KESERÜVIZ

az egyedül elismert kellemes és természetes hashajtószert

hogy a házastársak ideiglenes elválását is görbe szemmel nézte.

Azt az ideiglenes elválást értjük, amely pár hónapra szól, s ami azért történt meg, mert a férjnek el kellett utazni.

Ha az akkori időben a férj el akart utazni, s az asszonyt bizonyos időre otthon akarta hagyni, vagy megfordítva, ha a feleségnek kellett családi ügyben távozni: ez csak úgy történhetett meg, ha előbb a plebánosnál megjelentek, és ha az engedélyt adott.

Ilyenkor volt aztán szó a „szalmáról“, a melynek révén az ideiglenes özvegy ugynevezett szalma-özvegy lett.

A plebános ugyanis szigorúan megparancsolta az otthon maradó házastársnak, hogy mindaddig, míg házastársa távol van, szalmán töltsen az éjet. Egy szóval, hogy egyszerű szalmán aludjék.

Most már az a kérdés, hogy miért kellett az otthon maradónak szalmán aludni?

Hát bizony azért, mert a házasság szentsége és a házasság hűsége fölött örökös egyház így okoskodott: az a házastárs (mondjuk a férj), a ki több heti utazás kél, az utazás nehézsége, fáradsága miatt (mert hát akkor kocsin, még pedig rázó kocsin, vagy lovon, és lassan és veszélyesen történt az utazás), nem igen gondol arra, hogy valakivel viszonyt kössön és a feleségét megcsalja. A jámbor, ha este megpihen, örül, ha ágyat kap és eszeágában sincs a fáradt testü embernek, hogy a kocsmárosnak kurizáljon. De a kényelemben otthon maradó másik házastárs már más helyzetben van. A jó koszt és a puha pelyhes, meleg ágy szerelemre serkenti és arra csábítja.

Hogy tehát bűnös érzelmek ne támadjanak benne és hűtlenségre ne gondoljon, feküdjék csak a kemény szalmára.

Az majd nem izgatja fel a vérért és nem szolgál hevitőül.

Minekutána pedig mindaddig szalmán kellett aludnia, míg társa visszatért: szalmaözvegynek nevezték.

Ma persze már ez mitse használna, mert a távozó kényelmesen utazik és egyáltalában nincs elfáradva annyira, hogy a hűségében erre való tekintetből meg lehetne bízni.

— *Lits Gyula* vármegyénk főispánja hetfőn battai birtokára utazott, honnét e hó végén érkezik vissza székvárosába.

— **Gyász a pápáért.** XIII. Leo pápa elhalálása alkalmával a hercegprímás a következőket rendelte: Három napon délben és este félórától harangozni kell. Továbbá a kilenc napi gyászdíó alatt egy ünnepi rekviemet kell tartani és minden papnak a szentmisében imát kell venni a meghalt pápáért. Ezen rendelet értelmében Ipolyságon, e hó 27-én azaz hétfőn d. e. 9 órakor lesz a *gyászmise*, a melyre a polgári hatóságokat, testületeket, notabilitásokat és a híveket ezuttal is meghívja a plebánia hivatal.

— **A törvénykezés köréből.** Az igazságügyminiszter *Halvax* Ödön dr. zólyomi járásbírói joggyakorlatot a kaposvári törvényszékhez aljegyzővé nevezte ki.

— **Hontvármegye monografiája.** A magyarországi városok és vármegyéket írásban és képekben szerkesztő országos bizottság, melynek élén *Borovszky Samu* dr. a magyar tudományos akadémia tagja áll, a jövő év közepén *Hontvármegye monografiáját* fogja kiadni. Hogy ez a munka minden tekintetben hű képét adja egy írásban, mint képekben a vármegyének, a bizottság helyi írókból szervezi az egyes szakaszokat elkészítő gárdát. E szervező munkát végzi most vármegyénkben *Komoróczy Miklós* rosznyói főgimnáziumi tanár, az ismert író és etnografus a szerkesztő bizottság megbízásából. — Vármegyénk agilis alispánjával *Czobor Lászlóval* tárgyal. *Komoróczy* első sorban s ebből kifolyólag kérte föl és nyerte meg eddigelé a következő urakat az egyes fejezetek megírására: *Kudora János* viski esperes plebánost a róm. kath. egyházak közigazgatási szervezete, *Krupec István* udvarnoki esp. lelkész az ág. hitv. evang. egyházak közigazgatási szervezete, *Somogyi Béla* vármegyei főjegyzőt a vármegyei közigazgatás jele 1867-től a mai napig, *Rill József* kir. tanfelügyelőt a közoktatásügy, *Halász Ferenc* megyei árvaszéki ülnök, szerkesztőt és *Vitális Mór*

nyug. kir. törvényszéki bírót a törvénykezés, *Sághy Benő* ügyvédet Ipolyság, *Ivánka István* gazd. egyesületi elnököt a mezőgazdaság és állattenyésztés, *Kovács Sebestény Endre* dr. megyei főorvost az egészségügy, *Draskóczy Jenő* kir. mérnököt a közlekedésügy, közutak és vasutak című fejezetek megírására. — A nagyszabású mű, mely százakra menő szövegbeli képen kívül több térképpel, műmelléklettel fog megjelenni, igen becses és érdekes ismertetése lesz Hontvármegyének. — A kötetben a helyi írókon kívül egyes fejezeteket írnak még: *Lóczy Lajos*, *Pongrácz Elemér*, ifj *Reiszig Ede* dr., *Matunák, Vende Aladár* és *Komoróczy Miklós*, mint a szerkesztőbizottság rendes munkatársai.

— **Az állategészségügy köréből.** A földmívelésügyi m. kir. miniszter *Reinhardt Zsigmond* ipolysági, *Horvátovics Alajos* korponai és *Somló Sámuel* alsónyéki m. kir. járási állatorvosokat a XI. fizetési osztályban véglegesítette.

— **Eljegyzés.** *Steinhardt* Ernő ipolysági m. kir. adóhivatali napdíjas eljegyezte *Goldstein* Kornélia kisasszonyt Budapestről.

— **Évzárás az óvóban.** Ovónkban hétfőn e hó 21-én délután 3 órakor volt az évzáró ünnep. A *Kolos* Ilonka óvónő által helyes rendszer szerint kezelt apróságok ügyes produkcióiban, és meglepő ügyes kézimunkáiban szép közönség gyönyörködött.

— **Magyar név.** *Zsidó Imre* nagymarosi csendőr a belügyminiszter engedelmével előnevét *Zsolnai-ra*, — *Urbán Sándor* nagymarosi csendőr *Ujvári-ra* magyarosította.

— **Erdői mulatság.** A volt Gondúzó asztaltársaság tagjai a „Parasa“ nevű erdőrezsben a rendes majális téren augusztus hó 2-án a főtéren felállítandó „Erzsébet szobor“ javára táncos egybekötött nyári mulatságot rendeznek. Kezdeté délután 3 órakor. Ételek, italok és hűsítőkről gondoskodva van. Világpósta, konfetti, szerpentin, tűzijáték. Belépti díj személyenkint 1 kor. családjegy 2 kor. Jegyek előre válthatók *Polgár Ignác* és *Rumann Lajos* üzletében. A táncmulatság folytatása *Hopfinger József* vendéglőjének szűk helyiségeiben.

— **Vadkan az aratók közt.** *Jertffy Ferenc* egegi földbirtokos aratói, *Weisz Adolf* aratógazda, *Sulja János* és *Bejmes*

kecségtetők, az általános vagyoni állapot rossz, az adó túrbetetlen, a tisztviselők fizetésemelése még mindig pium desiderium, a fürdők mégis zsúfolva vannak.

Különösen szembetűnő ez a túlszűfoltosság az éttermekben, valóságos küzdelem folyik egy üres helyért és egy kis drágán fizetett ebédért. A minap egy győrvidéki földbirtokost beprotezsáltam asztaltársaságomba, pedig magunk is alig férünk el. Az igen rokonszenves, jóképű, jókedélyű embert csakhamar megkedveltük, pompás adomával, szellemes ötleteivel állandó derűtségben tartja az egész asztaltársaságot; de ma elhagyta a jókedv, a roszbőjében legyet talált. Elhívja a pincért és hamisítatlan Mokány Berci modorban kérdőre vonja.

— Kérem, a légy itt esett az ételbe, — ezzel a pincér odább áll.

— Elvigye innen ezt az ételt, mert mindjárt a fejéhez vágom a tányért. (Ipsissima verba)

Ez hatott.

— Sose izgassa magát, — csitítom a szomszédomat, — ez „kurwidrig“ tréfásan kell az ilyen dolgot felvenni. Látja, ideutaztomban a párkányinai állomáson együtt ebédelttem egy előkelő megyei tisztviselőnkkel, ő rajta meg az esett meg, hogy hajszálat talált a sültjében. A tisztviselő szépen kihuzza a hajszálat, odahívja a pincért:

— Mondja meg a gazdájának, hogy fo-

gadjon egy fiatalabb szakácsnét, ennek már ősz a haja.

Nemesak az éttermet, de a cukrászdát, kávéházat és a játszótermeket is ellepi a sok fürdővendég. A játszótermekben többnyire az elmaradhatlan alsós folyik. Egy asztalnál 3 igen jó „általános tápláltság“nak örvendő bécsi mészáros ül, ezek is alsóznak:

— I' hab die vannak's, habe einen tercz und melde die Kassa.

Mekkora bőbeszédűség. Nálunk a Lengyelbe ezt így mondják:

— Vannak is, tercz is, „kasztnyi“ is.

— I' hab a tercz, melde tous les trois, und spiele auf ultimo.

Mennyivel jobban hangzik nálunk:

— Terc, „trultió“, „ultyi.“ Egyik-másik sampionunk így mondja: „ultrimontó.“

A szomszéd asztalnál azután ismét jogaiba lép az itt mindenütt domináló magyar jelleg, egy jóízű tarokparti megy. Huszas a társ, me—hett, azután jókat üt az asztalra az ipso. mintegy ad okulosz demonstrálva a magyar virtust.

De most már elhagyom a fürdőtelepet, a melyen különben is jóformán csak kúrám közben tartózkodom és elindulok az én isteni sétáimra.

A Souzeralleen keresztül felsietek a Janinára, az én legkedvesebb tartózkodási helyemre. E sorokat is onnan küldöm „a tekintetes szerkesztő urnak“. A mint a Valdquellehez közeledem, valami

halk mormogás uti meg a fülemet. Oda érve egy körülbelül 12 tagból álló csoportot látok ajtatos ima közben kolet felé fordulva. Megállapodtam. Egy fővárosi tanár atyja halálának évfordulóján a ritus követelte legalább 10 tagból álló társaságban elmondta a „kadis“ imát.

Meghatott a gyermeki kegyeletnek ez a nyilvánítása, épültem a szabad ég alatt bemutatott ezen ajtatoságon, magam is csatlakoztam és együtt imádkoztam. A szabad ég alatt, oly pazar természeti szépségek közepette, tehát a legfenségebb templomban még a magam-féle bűnös embernek is jól esik, ha Istenhez felemelkedhet.

Egyébiránt úgy látszik, hogy így fürdőhelyen általában szívesebben és intenzívebben foglalkoznak az emberek a lelkiekkal mint otthon. És ez érthető is. Mert otthon a mindennapi teendők végzése, a kenyérkeresés okozta sokféle gond, a hivatással járó lázas elfoglaltság, no meg azután a testi és anyagi jóléttel rendszeres együttjáró indolencia, sokaknál egy eléggé el nem ítélhető zsen, nem kedvez a lelkieknek, míg oly helyeken, hol gyarlók és betegek vagyunk, hol enyhülést, gyógyulást keresünk és remélünk, hol nem üz, kerget a sok gond és dolog, itt megtisztul a lélek, kielégítést kíván és Istenfordul.

Rohits és környékének feltűnő sok templomai és kápolnái a nap minden sarkában telve vannak ajtatos fürdővendég-

István, miközben Nagypélakról más-más mentek, egy hatalmas vadkanra akadtak, melyet kaszáikkal bátran megtámadva, agyonütöttek. A zsákmányt nagy diadallal vitték be Jerffyhez, a ki aratóit megjutalmazta.

— **A fürdés áldozatai.** E hó 20-án Hoffer Márton tompai földbirtokos egy aratója **Ulricsni** Márton szénavári lakos egy gulyásnak intő figyelmeztetése dacára Felsőtúr hátságán a Korpona vizének egy mély részébe ment fürödni, és az örvény elnyelte. Hulláját csak 2 nap után találták meg. — Ugyan aznap Jankovics Béla felsőtúri földbirtokos cséplőgépenél alkalmazott **Didi** György nevű cigány fürdés közben a Korpona vizébe fult. A **Kohn** Márk dr. járásorvos által megejtett rendőri hullaboncolás után mindkét hülét Felsőtúron temették el.

— **Gondatlan szülők.** Dudek János baráti lakos másfél éves kis fia a bölcsőből kiesett és agyonütötte magát. A szülők bejelentés nélkül eltemették, de a kir. ügyesség feljelentésére megtartotta a vizsgálóbíró a boncolást, és a gondatlan szülők ellen a vizsgálatot megindította.

— **Kutbafult gyermek.** Forgács József kemencei lakos Péter nevű 2 éves fia e hó 19-én rovással el nem látott kutba esett és belefult. — A gondatlan szülők ellen a vizsgálatot megindították.

IRODALOM és ZENE.

— **Napoleon.** Épen mikor a franciák meghódították Korzikát, 1769-ben, abban az évben született Bonaparte Napóleon mint egy ajaccioi ügyvédnek második fia. 8 éves kora óta a király költségén tanították a katonai előkészítő iskolákban. Már akkor kiváló volt a matematikában és bizonyítványa szerint meglehetősen tudja a történelmet és földrajzot. gyöngé a táncban és zenében. Mikor a párisi tűzériskolát elvégezte, megjegyezték róla, hogy „korzikai nemzet és jellemre sokra viszi, ha a körülmények kedveznek neki.“ Akkoriban Plutarchost olvas és meg akarja írni szülőföldjének történetét. E közben kitör a forradalom, hazamegy Korzikába és nemsokára mint pártfő lép fel. A vége az lett, hogy kénytelen volt Franciaországba menekülni. Erős jacobinus lesz és ennek köszönheti, hogy Robespierre kegyébe fogadja. Sokszor szegénységbe jut, a cárnőnek is felajánlja kardját s Törökországba is készül a

tüzérséget újjászervezni. Mikor Páris lefegyverezte, egy 15 éves fiú jelent meg nála. Beauharnais Eugen, a hős tábornok fia, kérve, hogy atyja kardját hagyják meg nála. A tábornok szívesen bánt vele és megismerkedett anyjával. A szegény idegen katona először jutott divatos köb- és a nálánál jóval idősebb, de szép özvegy rajongó szerelemre gyulasztotta. Josephine szívesen fogadta az udvarlást és nőül ment hozzá. E házassággal a korzikai kalandor a legjobb párisi társaság tagja lett, Ettől fogva gyors volt előmenetele; neje barátnője Barrasna', a kitől a fiatal férj nászajándékul kapta a fővezérséget. Erről a tüneményes életpályáról szól a Nagy Képes Világtörténet most megjelent 189. füzet. A 12 kötetes nagy munka szerkesztője Marcali Henrik, egyetemi tanár, ki egyúttal a kötet írója is. Egy-egy gazdagon illusztrált kötet ára díszes félbörkötésben 16 korona; füzeteként is kapható 60 fillérjével. Megjelen minden héten egy füzet. Kapható a kiadóknál (Révai Testvérek Irodalmi Intézet Részvénytársaság Budapest, VIII, Üllői-ut 18. sz.) s minden hazai könyvkereskedés után, havi részletfizetésre is.

— **A „Zenélő Magyarország“** zongora és hegedű zenemű folyóirat most megjelent X évfolyam 14-dik füzet. A következő szép zeneműajándékokat közli: I. Hetényi (Heidelberg) Albert „Szerelmes juhásznak sir a furulyája“ II. Hetényi (Heidelberg) Albert „Sejhaj, ha kimegyek“ magyar dalokat III. Garai (Geiger) Mór „Vadászkeringő“ az „Udvari kaland“ operettből IV. Gaál Ferenc „Gyászhangok Drága királynő halálára“ Drága királynő kedvenc dalának felhasználásával. Ily gazdag tartalommal jelenik meg e folyóirat minden egyes füzet. Évenként 24 füzet, minden füzet 8-12 oldal zenetartalommal a legjobban megválasztott kiváló sikerű újdonságokból összeállítva jelenik meg. Előfizetési ára egész évre 24 füzet 12 kor. félévre 6 kor. Előfizetni a most meginduló III. évfolyadra, valamint az előző évfolyadokra is a „Zenélő Magyarország“ (Klöner Ede) zeneműkiadóhivatalában Budapest VIII. Józsefkörút 22/24 honnan minden nyomtatásban megjelent zenemű a legjobban megszerezhető

Vörösmarty-Album. Kulturmissziót teljesít a „Pesti Napló“ mikor minden esztendőben, díszes, ingyenes ajándékokban közelebb hozza a nagy közönség szívéhez a nagy, örökbecsű irodalmi és művészeti alkotásokat és azzal, hogy megismerteti, egyúttal meg is szeretteti a művészetet. Év-év után gyönyörű

művészeti ajándékokkal, ritka díszművekkel lepi meg karácsonyra olvasóit a „Pesti Napló“ ez a szó legnemesebb értelmében független, szabadelvű és szókimondó lap és most Vörösmarty-nak, a Szózat és a Vén cigány öserejű költőjének életrajzával egyben legkiválóbb alkotásait (Szózat, Szép Ilonka, Csongor és Tünde és számos más) foglalja díszes albumba és adja karácsonyra ajándékul. A Vörösmarty-Album a Zichy Mihály-Album alakjában és nagyságában kézzül és a tartalmas diszkönyvet 20 nagy, több színben nyomott műmelléklet, továbbá 40—50 szövegkép fogja díszíteni. E gyönyörű könyvet karácsonyi ajándékul megkapja a „Pesti Napló“ minden állandó előfizetője, díjtalanul megkapja mindama új előfizetője, aki egész éven át fél- vagy negyedévenként vagy havonként, de megszakítás nélkül fizet elő a „Pesti Naplóra“

Apró szennációk.

GIGI LEVELE.

Kedves szerkesztő,
most olyan jó kedvem van, hogy daczára az afrikai hőségnek táncolni szeretnék. Képzeld csak, kaptam egy egészen, de egészen hosszú reform ruhát. Jaj! Persze maga azt nem érti, hogy menyire lehet ennek örülni. Boldogságom közé csak az kever örömcseppeket, hogy Duci nincs itthon. Elmentek nyaralni valami híres fürdőbe. Az a hely ugyan, a hová mentek most még nem híres, sőt még csak nem is fürdő, hanem egy jó becsületes pusztá valahol Kajászó-Sár-Szent-Kereszt körül, a hol a Duci bácsija ispán, de mikor Duciék hazajönnek biztosan világhírű fürdő lesz a szerény pusztából legalább is a Duci elbeszélendő regényeiben. Mintha már előre hallanám azokat a hallatlan eseteket, a melyek vele történtek. Az idén biztosan egy huszártiszt fogja megkérni a kezét, de ő kikosarazza, mert nem angolosan hordja a bajuszát. Azért gondolom, hogy huszártiszt lesz a regény hőse, mert tapasztalásból tudom, hogy páros esztendőben egy bárót, páratlan esztendőben egy huszártisztet szokott tönkre tenni a kosarával. Na hát én nem mondom, hogy nem szerettem volna elmenni fürdőbe, már csak a reform ruhám miatt is, de azért még sem bánom, hogy itthon maradtunk, mert különben nem láttam volna a Sport-Klub ünnepét. Azt pedig sajnáltam volna, mert ilyet keveset látunk mi ipolyságiak. Csak az kár, hogy a mamám nem engedte meg, hogy felvegyem a reform ruhámat. Pedig akkor többet táncoltam volna, mert jobban meglátott volna az a kevés táncos. Én nem is tudom, miért nem táncolnak ezek a mi fiatal embereink. Valóságos karta-hauzi barátok. Nem táncolnak és nem házasodnak. Pedig van jobb is a teniszhezénél. Ez az utóbbi

gel, különösen a Janinával szemközt lévő ugynevezett Wunsch kapello. E kápolnában a néphit szerint minden vallásos látogatónak három kívánsága — kellő ajátosság után — teljesedésbe megy. Fel-tűnően sok máshitű látogatója is van ennek a csodakápolnának. Sétám közben találkozem egy ismerős nővel.

- Hol méltóztatott sétálni?
- A Wunschkapelleben voltam.
- És a három kívánság?
- Az meg volt s biztosan teljesedni is fog.

— Mit kívánt nagyságod, ha nem to-lakodás a kérdésem, szívbéli ügyekben nem kívánt semmit?

— Barátom, megárt a kíváncsiság, kü-lönben negative kiolgítem ezt a kíván-csiságát. Voltak szívbéli óhajaim, de maga ebben teljesen ártatlan.

— No ezt jól megmondta.

Flirtem ezen flakójától lehangolva most már forszírozott monetteléssel a „Wiener Höhe“ felé iparkodom.

Egy végtelenül kedves hely. Egészsé-ges, igen jóképű, a svajci Appenzell-ből való lányok festői svajci viseletben friss tejjel, vajjal kedveskednek a fáradt sé-tálónak. A remek kilátás a közeli Wotseh hegyóriáson, az alatta elterülő gyönyörű termékeny völgy, itt, ott egy templom karcu tornyával, távolabb egy csendes, elhagyatott kápolna, a legelő tehéncsorda, a pásztorfiúnak felém hangzó édesen dalla-

mos tilinkózása egészen albjól, ihlettel-jes hangulatba ejt. — Szívélyesen bu-ceszva hazafelé indulok, mert másnap a „Donau“ hegyet kell megmásznom.

A hegy, már mint említettem, a fürdő-ről piramis alaknak látszik, egy csucs-csal, valójában azonban 3 csucsa van s ezt az alakot csak azért mutatja, mert Rohits felől nézve a három csucs egymást fedi, legmagasabb a középső 1100 méter. Megmászása még gyakorlott hegymászonak is meglehetősen feladat, maga a kirándulás egész napot vesz igénybe. Rohits községen keresztül Szt.-Georgenig kocsin menve, innen gyalog neki indul-tam a félelmetes meredeknek Az ut fe-lében réteken, gyümölcsös- és szőlősker-teken keresztül, majd óriási szelid gesz-tenyefák mellett vezet, második felében hatalmas 6-erdőben szerpentin utakon kanyarogva haladok mind feljebb, míg két és fél órai gyalog ut után meglehe-tősen kimerülve a hegytetőre értem.

Az innen élvezett kilátás valóban csodás, csaknem leírhatatlan. Pompás mappával kellőképpel tájékozva végig szemlélem a grandiózus képet. Mélyen beletekintek Stajer—Horvátországba, Karinthiába, sza-bad szemmel látom az ezüst szállagként csillámló Drávát. Pompás látesövön tisz-tán látom Csáktornyát, távolabb a zala-megyei sikon túl felesillámlik a Balaton. Valóban egy elragadó kép! Ez a hegy-kolosszus mintha csak a minednható al-kotásnak egy ide felállított óriási mért-

földjelzője volna. A gyarló ember, mintha érezné itt fenn, a nagyszerű természet érverését. Ó, itt véghetetlen csend, örök béke, isteni nyugalom honol. . . Még el-merengtem egy ideig, azután későre járva az idő, bucsut véve a Donatitól, eltelve fölejtetlen benyomásokkal lefelé indultam.

Nem fejezhetem be méltóbban mint ha ide iktatom *Vajda* Jánosnak* hazánk koszos költőjének, a fürdő régi vendége egyik költeményének következő hájos és hangulatos strófáit:

Az erdős bérc fokán
Nem hatol át a szél.
Az ember itt csupán
Csak él, csak éldegél.

Az idő folydogál
Szép lassan, egyaránt.
Künn a világ hogy áll?
Az itt senkit se bánt.

Te másik otthonom,
Te édes békehely,
Egyetlen fájdalom,
Ha tőled válni kell. —

S oly hamar eljön az
Utolsó pilanat!
És lesz-e több tavasz?
Bus, méla gondolat.

Törvényed, földiség,
Mért oly fukar, irigy?
Ha oly rövid a lét,
Miér nem mindig így?

*A kölesönkönyvtárban Vajda, Jókai, Mikszáth művei kaphatók.

Pávián urnak is határozott véleménye, a ki ugyan tud tennisezni, de nem szeret. Tegnap különben határozott biznysággal megtudtam, hogy Pávián ur szerelmes belém. A kaszinóból hozott egy regényts abba találtam egy verset „Ó” hozzá, mármint hogy én hozzám írva. Ne tessék mosolyogni, mert szép vers ám, én ki sem néztem Pávián urból, hogy ilyen verseket tudjon írni. Ja a szerelem az mindenható. Hogy fog ettől pukkadozni Duci, ha hazajön az ő világfürdőjéből. Addig Pávián ur biztosan meg fog írni egy kötetre való verset, mert én kegyetlen és hideg leszek hozzá, mint az északi sark; az növelni fogja a tehetségét.

Hogy megírhatná a tehetségét, leírok két sort abból a hozzám csempészett versből:

— Mert tudd meg, óh leány,
Hogy érted a kék vízbe ugranám.

Ugy-e gyönyörű! Csak az nem tetszik benne, hogy mért mond kék vizet, mikor a mi egyetlen Ipolyunk minden, csak nem kék. Ez alighanem az őszinteség rovására megy. No majd meglátjuk. De most már szaladok, mert mindjárt öt óra és jön Pávián ur, én pedig nem vagyok felöltözve. Ebben a borzasztó melegben alig van rajtam más — — — jaj, elfelejtettem, hogy magának s nem a Ducinak írok.

Pá magának!
Gigi

Hontvármegye árvaszékétől.

5060. 1903. számhoz.

Árverési hirdetmény.

Hontvármegye árvaszéke közlése, hogy Ipolyság község 408 sz. tjkvben I sor 238/b és az ottani 584 sz. tjkvben I I sor 238/a. hrszám alatt Gál Ferencz, Turi Lajosné, Gál Borbála, Gál István, kiskoru Gál Sándor, kiskoru Gál Erzsébet, és kiskoru Drahos Erzsébet közös tulajdonát képező ház, udvar, oetelek és melléképületekből álló ingatlan **1903. évi augusztus hó 17-én d. e. 10 órakor** Ipolyságon a község házában nyilvános magán árverésen el fog adatni a következő feltételek mellett:

1. Kikiáltási ár 5000 azaz Ötezer korona, melyen alul az ingatlan el nem adatik.

2. Árverezni szándékozók tartoznak a kikiáltási ár 10 %-át vagyis 500 az az Ötszáz koronát bánatpénzzül az árverést fogadó Ipolyság község bírája kezébe fizetni.

3. A vételár az árverés napjától számított 30, 60 és 90 nap alatt 3 egyenlő részletben 5 % kamatokkal együtt az ipolysági kir. állampénztár (adóhivatal) mint vármegyei gyámpénztárba befizetendő. — A bánatpénz az utolsó részletbe beszámíttatik.

4. Az ingatlant terhelő az ipolysági takarékpénztár javára bekebelezett 1700 kor. tartozásból fennálló 1660 kor. vevő által átvállalható és a vételárba beszámíttatik, a vételár egészbeni befizetése esetén pedig tehermentesíteni fog.

5. Adás-vevési szerződés az árverés jogerőre emelkedése után kötendő meg, a midőn a vevő a megvett ingatlan birtokába lép, miről hivatalból értesíteni fog.

6. Az ingatlant terhelő adókat az árverés napját követő időtől vevő köteles fizetni, ugy szintén az átiratással járó költségeket és áruházási illetéket viselni.

7. A tulajdoni jognak vevő javára leendő bekebelezése csak a vételár teljes befizetése után fog engedélyeztetni.

8. A mennyiben vevő az árverési-feltételek 3 ik pontjában kikötött rész fizetéseknek a kitűzött időben eleget nem tenne, az általa megvett ingatlanra vesztélyére és költségére, bánatpénzének

elvesztése mellett újabb árverés fog elrendeltetni.

Kelt Ipolyságon Hontvármegye árvaszékének 1903. évi július hó 11-ik napján tartott üléséből.

Báró Nyáry Alfons s. k.
árvaszéki elnök.

830. 1903. végrh. szám.

Árverési hirdetmény.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy az ipolysági kir. törvényszék 1903. évi 3606. számú végzése következtében yb. Keviczky Dániel esődügyében foganatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 889 korra becsült következő ingóságok u. m. lovak, tehének és italművek nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek az ipolysági kir. törvényszék 1903. V. 3606. számú végzése folytán Magyaradon leendő eszközölésére **1903. évi augusztus 6. napjának d. u. 3 órája** határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. c. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőknek szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Mindazok, a kik az elárverezendő ingóságok vételárától — a végrehajtót megelőzőleg — kielégítéshez tartanak jogot, elsőbbségi igényüket az árverés megkezdéseig kötelesek bejelenteni.

Ipolyság, 1903. évi július 20-án.

Baig Mór
kir. bír. végrehajtó.

2487. 1903. tjkv. sz.

Árverési hirdetmény.

Alulírott bíróság közhírré teszi, hogy ifj. Sághy Benő dr. végrehajthatónak Pásztor András végrehajtást szenvedő elleni 11 kor. 5 fillér tőke és járul. iránti végrehajtási ügyében a területéhez tartozó Kemence község 107. sz. tjkvben 1. sor. 1. sor. 1—4. sor. szám alatt, és egynegyed részben Pásztor András, egy negyed részben Pásztor Márton egynegyed részben Gáspár Andrásné Hajas Mária, egynegyed részben kisk. Hajas Anna nevén álló ingatlanokra az 1881. LX. t. c. 156. §-a alapján még pedig: a 1. sorsz. 97. hrsz. ház és udvarra 640 kor. a 1. sor. 652. hrsz. szántóföldre 4 kor. a 1. sor. 2298. hrsz. szőlőre 88 kor. a 1. sor. 2376. hrsz. rétre 60 kor. a 1. sor. 2199. hrsz. szőlőre 80 kor. és végül a 1. sor. 2818. hrsz. szőlőre 56 koronában ezennel megállapított kikiáltási árban az **1903. évi szeptember hó 21 napján d. e. 8 órakor** Kemence község házában a megállapított kikiáltási ár 10 százalékának bánatpénzzül letétele mellett a becsáron alul is el fognak árvereztetni.

A vételár az árverés napjától számított 30, 60 és 90 nap alatt 3 egyenlő részletben 5% kamatokkal együtt befizetendő.

A bánatpénzt az utolsó részletbe beszámíttatik.

Az árverési feltételek a bíróságnál valamint a fent megjelölt községi előjáróságnál megtekinthetők.

A kir. törvényszék mint tkvi hatóság. Ipolyságon, 1903. május 11-én.

Oravec Béla
kir. törvényszék bíró.

1816 tkv. 1903. szám.

Árverési hirdetményi kivonat.

A vámosmikolai kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a balassagyarmati takarékpénztár vámosmikolai fiókja s stai végrehajtóknak — Józsa Erzsébet végrehajtás szenvedő elleni 422 kor. tőkekövetelés és járuléka s a társak követeléseiről iránti végrehajtási ügyében a vámosmikolai kir. járásbíró területén lévő Bajta községben fekvő a bajtai 280. sz. tjkvben A. I. 1—14. sorsz. a. bejegyzett ingatlanokra s az ehhez tartozó közös legelőbeli illetőségnek Józsa Erzsébet nevén álló egykettő részére 1314 koronában ezennel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az **1903. évi augusztus hó 7-ik napján délelőtt 10 órakor** Bajta község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10 százalékát vagy is 131 kor. 40 fillért készpénzben, vagy az 1881. LX. t. c. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333 sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezébe letenni, avagy 1881. LX. t. c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kir. járásbíró mint tkvi hatóság. Vámosmikolán, 1903. március 17.

Kraicz
kir. aljbíró.

5204. 1902. tk. szám.

Árverési hirdetményi kivonat.

A vámosmikolai kir. járásbíró mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy az ipolysági takarékpénztár és Kádár Kálmán végrehajthatóknak — ifj. Varga János végrehajtást szenvedő elleni 400 kor. 73 kor. 22 fill. tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében az ipolysági kir. törvényszék a vámosmikolai kir. járásbíró területén lévő Tölgyes községben fekvő tölgyesi 96. sz. tjkvben egészben ifj. Varga János végrehajtást szenvedett tulajdonánál bejegyzett I. 1. sor. 88. hrsz. 60. népsorsz. ház, udvar s kertre 320 kor. I. 2. 4. 5. sor. 444. 738. és 1131. hrsz. szántérra 174 kor. 1. sor. 980. hrsz. kert ingatlan 17 kor. 1. sor. 678. hrsz. pince 40 kor. 1. sor. 673. hrsz. szőlőre 86 kor. 1. sor. 876. hrsz. szőlőre 94 koronában az árverést elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az **1903. évi augusztus hó 18. napján d. e. 10 órakor** megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10 százalékát vagyis 32 kor. 17 kor. 40 fill. 1 kor. 70 fill. 4 kor. 8 kor. 60 fill. és 9 kor. 40 fillért készpénzben, vagy az 1881. LX. t. c. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezébe letenni, avagy az 1881. LX. t. c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kir. bíróság mint tkvi hatóság. Vámosmikola, 1902. november 25.

Márton dr.
kir. bíró.

1655. szám tkv. 1903.

Árverési hirdetményi kivonat.

A vámosmikolai kir. járásbiróság mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Gábor Gyula dr. budapesti ügyvéd által képviselt özv. Blau Antalné szül. Schvarcz Mária verőcei lakos végrehajtató kérelme folytán néh. Blau Antal örökösei ellen 600 kor. tőke, ennek 1897. január 26-tól járó 5 százalékos kamatai, 124 kor. 60 fill. eddigi és 58 kor. 40 fill. ezuttali, valamint a még felmerülő költségek, ugyszintén a csatlakozott kijelentett Veinreb Henrik javára a szokolyai 285. sz. jtkvben C 3 a. 480 kor. tőke, 6 százalékos kamatai, és 71 kor. 80 fill. költség kielégítése végett az árverést elrendelte.

Minek folytán Szokolyán a község házában **1903. évi augusztus hó 10-ik napján délelőtt 11 órakor** megtartandó nyilvános árverésen eladni fognak a következő ingatlanok, ugymint:

A szokolyai 285. sz. jtkvben A 1-2 sorsz. a. 198. hrsz. a. közös udvar és 3a. ö. i. sz. a. ház és a 200 hrsz. számú kert, melynek kikiáltási ára 1515 kor.

Árverezni szándékoznak tartozni bánatpénzül a kikiáltási ár 10%-át készpénzben, vagy óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított elismervényt átszolgáltatni.

Kir. járásbiróság mint tkvi. hatóság
Vámos-Mikolán, 1903. március 13.

Kraicz
kir. aljbíró.

522. 1903. szám

Árverési hirdetmény.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a vmikolai kir. járásbiróság 1902. évi Sp. II. 541 és Sp. 542. számú végzése következtében Kirez Oszkár dr. ügyvéd által képviselt Haar Adolf javára Hadl Miksa ellen 1678 kor. 20 fillér s jár. erejéig 1902. évi december hó 3-án fogatosított biztosítási végrehajtás útján le és felül foglalt és 3044 koronára becsült következő ingóságok u. m. bútorok, lovak takarmány stb. nyilvános árverésen eladtnak.

Mely árverésnek a vmikolai kir. járásbiróság 1902. évi V. 508/15. számú végzése folytán 1678 kor. 20 fill. tőkekövetelés ennek 1902. évi december hó 1 napjától járó 6 % kamatai 1/2 % váltódíj és eddigi összesen 150 kor. 57 fillérben bírósággal már megállapított költségek erejéig Szalkán leendő eszközzésére **1903. évi augusztus 4 napjának d. e. 9 órája** határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozó oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. c. 107 és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adadni.

Amennyiben az árverezendő ingóságokat mások is le és felülfoglaltatták, s azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t. c. 120. § értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Vámos-Mikola, 1903. évi július 18.

Német Emil
kir. bír. végrehajtó.

3746. szám tkv. 1903.

Hirdetmény.

A vámosmikolai kir. j. bíróság mint tkvi hatóság **Tergenye** község telekjegyzőkönyveit birtokszabályozás következtében az 1869. évi 2579. IM. sz. szabályrendeletre képest átalakítja s ezzel egyidejűleg mindazon ingatlanokra nézve, amelyekre az 1886. évi XXIX. az 1889. évi XXXVIII. s az 1891. évi XVI. tcikkek a tényleges birtokos tulajdonjogának a bejegyzését elrendelik, az 1892. évi XXIX. tciben. szabályozott eljárást a telekkönyvi bejegyzések helyesbitésével kapcsolatosan fogatosítja.

Ezen célból az átalakítási előmunkálat hitelesítését és a helyszíni eljárást nevezett községben **1903. évi szeptember hó 9-ik napján** megkezdji.

Ennélfogva felhivatnak:

1. Az összes érdekeltek, hogy a hitelesítési tárgyaláson személyesen vagy meghatalmazottjuk által jelenjenek meg s az új telekkönyvi tervezet ellen némi észrevételeiket annál is inkább adják elő, mert a régi telekjegyzőkönyv végleges átalakítása után a téves átvezetésből eredhető kifogásokat jöhíszemű harmadik személyek irányában többé nem érvényesíthetik.

2. mindazok, a kik valamely ingatlanhoz tulajdonjogot tartanak, de telekkönyvi bekebelezésre alkalmas okirataik nincsenek, hogy ez átalakításra az 1886. évi 29. törvénycikk és az 1889. évi 38. tcikk 5. 6. 7. és 9 §§-ai értelmében szükséges adatokat megszerzzen iparkodjanak, és azokkal igényeiket a kiküldött előtt igazolják, avagy oda hassanak, hogy az átruházó telekkönyvi tulajdonos az átruházás létrejöttét a kiküldött előtt szóval ismerje el és a tulajdonjog bekebelezésére engedélyt nyilvánítsa, mert különben jogaikat ezen uton nem érvényesíthetik és a bélyeg és illeték elengedési kedvezménytől is elesnek, és

3. Mindazokat, kiknek javára tényleg már megszűnt követelésekre vonatkozó zálogjog vagy megszűnt egyéb jog van nyilvánkönyvileg bejegyezve, valamint az ily bejegyzésekkel terhelt ingatlanok tulajdonosait, hogy a bejegyzett jognak törlését kérelmezzék, illetve hogy törlési engedély nyilvánítása végett a kiküldött előtt jelenjenek meg, mert ellenesetben a bélyegmentesség kedvezményétől szintén elesnek.

Kir. járásbiróság mint tkvi hatóság.
V.-Mikolán, 1903. évi június 27-én.

Kraicz
kir. aljbíró

2878. 1903. tkv. szám.

Árverési hirdetmény.

Alulírt bíróság közzéteszi, hogy az ipolyzági takarékpénztár végrehajtónak Herlinger Lipót végrehajtást szenvedő elleni 94 kor. tőke és járul. iránti végrehajtási ügyében a területéhez tartozó Apátmarót község 96-ik számú jtkvben Herlinger Lipót nevén álló A. I. 1. 3-7. sorsz. 2146 korona törvényes becsértékű egy negyed kültelek.

a 109. sz. jtkvben ugyanannak nevén álló Teszárszky Mihály haszonélvezeti jogával terhelt A. I. 1. sorsz. 140 kor. becsértékű urbériség.

a 140. sz. jtkvben ugyanannak nevén álló A. I. 3. sorsz. 41. házzal 800 korona törv. becsért. uradalmi birtok **1903. augusztus**

29-én de. 9 ór tkor Apátmarót község házában a fenti kikiáltási ár 10 %-ának bánatpénzül letétele mellett — azonban semmi esetben a kikiáltási áron alul el nem fog árvereztetni.

A vételár az árverés napjától számítot 30. 60 és 90. nap alatt 3 egyenlő részletben 5 % kamatokkal együtt lefizetendő.

A bánatpénzt az utolsó részletbe beszámítja.

Az árverési feltételek a bíróságnál, valamint a fent megjelölt községi előljárásságnál megtekinthetők.

Kir. törvszék, mint tkvi hatóság
Ipolyság, 1903. május 31-én.

Oravecz Béla
kir. törvsz. bíró

Árverési hirdetmény.

Az esztergomi papnevelde tulajdonát képző bozóki uradalomhoz tartozó következő különálló telkek és kertek a f. évi **augusztus 10-én** délelőtti 9 órakor a bozóki uradalmi intézőség irodájában tartandó nyilvános árverésen örök áron eladandók:

1. Bozóki parlagszőlő: 5 k. hold 636./1600. □ öl.

2. Felsőlegéndi beltelek föld és legelő: 12 k. hold 1500./1600. □ öl.

3. Unyadi beltelek 1 k. hold 422 □ öl.

4. Terpényi nagy és kis kert 815. □ öl kiterjesztéssel.

Az árverési feltételek a fentnevezett irodában bármikor megtekinthetők. Bánatpénzül a kikiáltási ár 10%-a árverés előtt leteendő.

Bozók, 1903. július 21-én.

Bozóki
uradalmi intézőség.

VIHNYE

(Barsmegye)

természetes meleg 38 C° vasas fürdő
Kiváló ivó víz (36 és 45 C° tiszta források.)

Hidegvizgyógy - intézet.

Vihnye fürdő használatának fényes sikereit a női betegségek, vérszegénység és idegbántalmak gyógyításánál évszázados tapasztalatok bizonyítják.

130 klm. fenyves sétautak!

A fürdő **Selmeczbánya** bányaváros tulajdona s ez évtől házi kezelésbe került, a kényelem minden igényeit kielégítő **új modern berendezést nyert teljesen új beburkolással**, az új fürdőházban vízvezeték mozdók bevezetésével. — A szoba és fürdőárak lényegesen alább szállítottak. — **Élmezés:** (reggel: kávé vagy tea, ebéd, a la carte 3 tál étel, vagy 7 fogásos társasbéd, uzsonna: kávé, tea vagy fagyalt, **vacsora:** egy sült.) naponként 3 kor. **hetibérlet** 20 korona, 7 fogásos társasbéd 2 korona.

Posta, telefon, távirta és vasuti állomás!

TELEFONÖSSZEKÖTTETÉS:
Selmeczbányával és Budapesttel!
Bővebb felvilágosítást nyújt vagy prospectust küld
A FÜRDŐIGAZGATÓSÁG.

HIRDETMÉNY.

Ipolyságon, az új telkeken lévő és özv. Kelemen Józsefné nevén álló (Sárpy-féle)

sarokház,

mely áll: 4 tágas szoba, elő-, fürdő-szoba, pince s mellékhelyi-

ségekből, szépen fejlődő díszkerttel együtt

augusztus 6-án 10 órakor

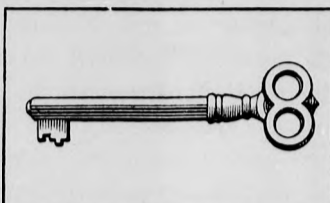
az ipolysági kir. törvényszék I. emeleti 13. számú tanástermében bírói árverésen jutányosan megvehető.

SCHICHT-SZAPPAN

„szarvas” vagy

„kulcs” jeggyel.

Legjobb, legkladósabb és azért a legolcsóbb szappan.

Minden ártalmas pótszertől mentes.

Mindenütt kapható!

Bevásárlásnál tessenék nagyon vigyázni, hogy minden darab szappanon a „SCHICHT” név és a fenti védjegyek valamelyike rajta legyen.

THOMASSALAK

a legjobb és legolcsóbb foszforsavas műtrágya.

csillag és lóhere jegyűk

az összes kalászosok és kapások alá, valamint a rétekre. Hatása éppen oly gyors, de tartósabb, mint a superphosphat. Ezen kitűnő műtrágyát úgy összfoszforsav, mint citromsavban oldhatóság és porfinomság szavatolása mellett pontosan és lelkiismeretesen szállítja

DUKES és HERZOG, GALGÓCZ

gazdasági cikkek irodája.

Műtrágyaneműk: Takarmányneműk:

chilisalétrom,

kainit, kalisó,

száritott marhatrágya,

superphosphat,

trágyafosz.

Buzakorpa, malátaácsra,

me asse, olajpogácsa, rozskorpa,

szarazmorzsalék, száritott

répaszelet, száritott

bortörköly, tengeri,

olajok, magvak, zsákok, stb.

Az összes felsorolt cikkekből a galgóci állomáson levő raktárunkban készletet tartunk.

A es. kir. szab. Bécsi Kölesönös

Tűzkárbiztosító Társaság Bécs-

Budapest Galgóczi főigénynöksége.

Angol tenyészkosok

kaphatók

a vámosmikolai

uradalmi bérnökségnél.

Vörösmarty-Album.

INGYEN!

A Pesti Napló, amely eddig az *Ember tragédiáját*, *Arany János balladáit* Zichy Mihály illusztrációival, Katona József *Bánk bánját*, a *Himfy-Albumot*, a *Költők-Albumát*, tavaly a remek kivitelű *Zichy-Albumot*, stb. adta olvasóinak a könyvpiacra általános feltűnést keltő kiállításban, az idén eddigi kiadványait felülmúló fénytel és pompával, a *Vörösmarty Mihály-Albumot* fogja olvasóinak karácsonyi ajándékkul adni.

A *Vörösmarty-Album*, a Zichy-Albumnál is díszesebb kiállításban nagy kvart alakban fog megjelenni. Magában foglalja a költő életrajzát, *Csongor és Tündét*, Vörösmarty-nak a kedves drámai költeményét, a *Szózatot*, a *Vén cigányt*, *Szép Ilonkát* és *Vörösmarty* legkiválóbb költői alkotásait, kiváló művészek eredeti festményeivel és rajzaival, 20 műmellékletben és számos szövegbe nyomott képpel és illusztrációval, a valóban remek kivitelű műlapoknak egy része gyönyörű színnyomású lesz, amilyen eddig alig jelent meg magyar díszműben. — A *Vörösmarty-Albumot* megszerezhetik mindazok, akik a Pesti Naplóra, a mely a legrégebb, legfüggetlenebb és egyike a legelterjedtebb polit. napilapoknak, egy évre előfizet.

Akik most lépnek az előfizetők sorába és akár havonta is, de állandóan, legalább egy évig előfizetők maradnak, szintén megkapják a *Vörösmarty-Albumot*. Minden félreértés elkerülése végett megjegyezzük, hogy akik a Zichy-Albumot az 1903. évre való előfizetés alapján tehát 1903. évi ajándékkul kapták, azok a *Vörösmarty-Albumot* csak úgy kapják meg, ha újra egész évre előfizetnek.

A Pesti Napló előfizetési ára: Egész évre 28 kor., félre 14 kor., negyedévre 7 kor., egy óra 2 kor. 40 fill. Szerkesztés és kiadóhivatala: Budapest, VI., Andrassy-ut 27. szám alatt van.

Kiállítás „Feuerschutz”
BERLIN 1901.
Arany érem
legmagasabb díj.

Páris 1900.

Eredeti Grand Prix

SINGER VARRÓGÉPEK

családi használatra

és a legkülönbözőbb használati célokra.

Díjtalan oktatás a divatos műhímzés összes műszakaiból.

Elektromos varrógéphajtással

SINGER CO. Varrógép részvény-társaság

LÉVA, Kazinczy-utca 2. szám. (Bakó-féle ház.)

Fiókküzetek a monarchia minden nagyobb városaiban.

Kiállítás „Feuerschutz”
BERLIN 1901.
Arany érem
legmagasabb díj.